
de Volkskrant

▪ Olie- en kolenstook stijgt ▪ Ontbossing neemt toe
▪ Oceaan warmer en zuurder dan ooit gemeten

Minister Uitermark is de hoeder van de Grondwet in een kabinet dat de randen opzoekt. Kan zij de druk van de PVV weerstaan om een asielcrisis uit te

Arnout Jaspers: Alwéér een woke pamflet vermomd als wetenschappelijk klimaatrapport – en iedereen trapt erin

Posted on 12 oktober 2024 by Arnout Jaspers

Agendajournalistiek is een plaag. Een groot deel van de kranten en nieuwsprogramma's op tv wordt gevuld met 'nieuws' dat nekdiep is ingestoken door de politiek, het OM, bestuursorganen en allerlei nationale en internationale milieuclubs en ngo's. Funeste synergie tussen journalistieke luiheid en efficiëntie: als redactie weet je dagen, weken of zelfs maanden van tevoren dat er een rapport, persconferentie of evenement aankomt, dus wordt er menskracht en publicatieruimte of zendtijd voor ingepland.

Op het moment dat het 'snoeiharde' rapport (altijd snoeihard) uitkomt, of het 'alarmerende' laatste nieuws over klimaat of milieu (altijd alarmerend), is een nuchtere beoordeling of dit eigenlijk wel belangrijk is, een gepasseerd station. Het is ondenkbaar dat de journalist die er van tevoren op gezet is, na lezing van zo'n

rapport bij nader inzien concludeert dat het met een eenkolommertje op pagina 6 wel voldoende gecoverd is.

Momenteel moet er weer flink op de trom geroffeld worden, omdat in november de 29e jaarlijkse VN-klimaatconferentie COP29 gehouden wordt, in een van die onfrisse dictaturen waar de VN zich bijzonder thuisvoelt, Azerbeidjan in dit geval.

Het klimaatevangelie wordt weer opgedreund

Zo kwam geheel volgens de agendajournalistiek *The 2024 state of the climate report* op de voorpagina van *de Volkskrant* terecht, met nog een volle pagina in het binnenwerk er achteraan. Er staat namelijk niks nieuws in dat rapportje (13 pagina's), en een goed doortimmerd overzicht van de klimaatwetenschap anno 2024 is het ook niet. Het is een pamflet dat voor de zoveelste keer het woke klimaatevangelie opdreunt.

Ter illustratie de eerste vier zinnen: 'We staan aan de rand van een onomkeerbare klimaatramp. Dit is zonder enige twijfel een mondiale noodtoestand. Een groot deel van het weefsel van het leven op Aarde is in gevaar. We stappen een kritieke en onvoorspelbare nieuwe fase van de klimaatcrisis in.'

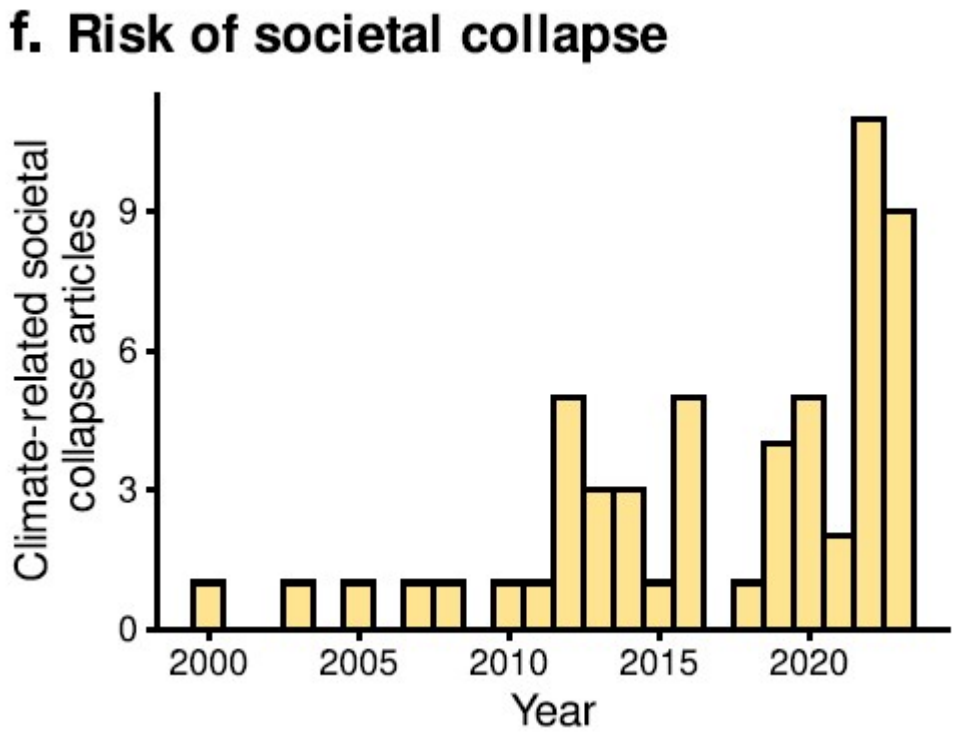
Nuchtere vertaling: 'De opwarming van het klimaat zet zich ook in 2024 voort zoals voorspeld, en dat zal nog wel even zo doorgaan.'

Wetenschappelijke artikelen hebben altijd een bronnenlijst op het eind, om de uitspraken in zo'n artikel met eerdere wetenschap te onderbouwen. Om het niveau van dit pamfletje aan te geven: voor de bewering dat 'de drie heetste dagen ooit' optraden in juli 2024, verwijzen ze naar een persbericht van VN-baas António Guterres waarin deze rept van 'hittegolven over de hele wereld met temperaturen tot 50 graden Celsius. Dat is halverwege kokend (*halfway to boiling*).'

De soms vileine fysicus Wolfgang Pauli zei, als hem een buitengewoon stupide opmerking ter ore kwam, dat die *not even wrong* was, niet eensfout. 'Halverwege kokend' is er ook zo een.

De belangrijkste boodschap van deze Staat van het Klimaat is dat we momenteel een nieuw tijdperk betreden van onvoorspelbare, volkomen uit de hand lopende klimaatverandering, met een grote kans op de totale ineenstorting van de

menselijke maatschappij op aarde. Wat is daarvoor hun onderbouwing? Onderstaande grafiek, die *de groei van het aantal artikelen* over zo'n totale ineenstorting laat zien:

De soms vileine fysicus Wolfgang Pauli… oké, laat maar. Overigens is met dit pamfletje het aantal artikelen dat de maatschappelijke ineenstorting door klimaatverandering aankondigt weer met één toegenomen, dus volgens deze logica is die nu nog wat plausibeler geworden.

Obligaat quootje

Ook agendajournalistiek kan niet zonder het obligate quootje van een nominaal onafhankelijke wetenschapper, dus wordt in *de Volkskrant* Marleen de Ruiter, klimaatrisico-onderzoeker van de VU geciteerd. Haar inzicht wordt groot uitgelicht in het artikel: 'Afgelopen jaar zagen we een enorme toename in weersextremen. Die uitschieters worden bovendien extremer.'

Onderbouwing voor haar stelling ontbreekt. Dat wordt ook lastig, want er is wel onderbouwing voor het tegendeel. Toevallig kwam afgelopen week een stuk

degelijke wetenschap uit over hittegolven (*The pace of change of summertime temperature extremes*), met een ondubbelzinnig resultaat. De onderzoekers concluderen: 'We laten hier zien, dat zowel in de waarnemingen als de historische modelreconstructies van het klimaat, de heetste zomerdagen in dezelfde mate zijn opgewarmd als de mediaan [een doorsnee zomerdag – AJ]; mondiaal, op elk halfrond afzonderlijk, en in de tropen, van 1959 tot 2023.'

Dus als vroeger in regio X de ergste hittegolf in een jaar een piektemperatuur van 40 graden bereikte, en het klimaat is sindsdien met 1,2 graden opgewarmd, dan komt nu in regio X eens per jaar een hittegolf met piektemperatuur van 41,2 graden voor. Dus niet vijf keer per jaar een hittegolf van 45 graden, of elk jaar een hittegolf van 50 graden, of soortgelijke paniekzaaierij. Deze conclusie is niet gebaseerd op anekdotische waarneming door één klimaatrisico-onderzoeker, maar door alle beschikbare zomertemperatuurmetingen van over de hele wereld statistisch te verwerken.

Geldt dit alleen voor hittegolven? Nee. Wat is er extremer dan een orkaan? Dus als door klimaatverandering de extremen extreem extremer worden, dan zou dat zeker voor orkanen moeten gelden, toch? Nou, nee. In sommige regio's zijn geen duidelijke trends, maar Atlantische orkanen zijn de afgelopen decennia in kracht en aantal afgenomen.

Een kritische bespreking van alle losse flodders in deze Staat van het Klimaat zou langer worden dan het pamflet zelf. Maar laten we deze publicatie eens over dezelfde kam scheren als 'klimaatsceptische' publicaties. Een punt van kritiek is dan altijd dat ze veelal niet *peer-reviewed* zijn. Deze Staat van het Klimaat is gepubliceerd in het tweederangs tijdschrift *Bioscience*. De redactie ontving het op 4 augustus 2024, en het werd goedgekeurd voor publicatie op 13 augustus. In iets meer dan een week kun je geen *peer-review* laten doen.

Bij klimaatsceptische publicaties wordt ook altijd een enorm punt gemaakt van 'wie betaalt jou'? Goede vraag: wie betaalt deze 'handelaren in paniek'? Een van hen is nota bene Naomi Oreskes, die de bestseller *Merchants of Doubt schreef,* over door het bedrijfsleven betaalde klimaatontkenners. Wel, deze auteurs worden betaald door Roger Worthington, een advocaat die schatrijk geworden is met asbestprocessen voeren in de VS. Daarmee heeft hij naar verluidt 2,5 miljard dollar binnengehaald.

‘Deskundigen’ zijn te koop

Een ruime schadevergoeding voor echte slachtoffers, dat is mooi, maar de letselschade-industrie in de VS stinkt een uur in de wind. ‘Deskundigen’ zijn voor elk standpunt te koop en lekenjuries kennen, niet gehinderd door feitenkennis, astronomische schadevergoedingen toe aan klagers.

Wat er zelden bijgezegd wordt, is dat hun advocaten een aanzienlijk deel van zo’n schadevergoeding inpikken. *What could possibly go wrong?* Maar het maakt vast niets uit door wie je betaald wordt als je woke-gecertificeerd bent.

Een travestie van echte wetenschap

Journalisten en klimaatverontrusten schijnen het ook indrukwekkend te vinden, dat deze Staat van het Klimaat door 15.000 wetenschappers ondertekend is (waaronder door Marleen de Ruiter). Dat alleen al geeft aan, dat dit geen wetenschappelijk onderzoek is, maar een pamflet. Als je naam onder een wetenschappelijk artikel staat, impliceert dit, dat je er inhoudelijk iets aan bijgedragen hebt.

Daar is in dit geval uiteraard geen sprake van. Zo’n stuk wordt als deugspam naar talloze academische instellingen gemaild. Vele duizenden wetenschappers krijgen dat via hun werkgever in hun inbox. Misschien kijken sommigen even waar het vandaan komt, zien bij de auteurs Michael Mann en Naomi Oreskes staan, en dan wordt dat massaal, deugblind en *by default*, ondertekend. Want op menig instituut heb je aan de koffietafel pas echt wat uit te leggen als je niet tekent.

Zo wordt consensuswetenschap gefabriceerd, een travestie van echte wetenschap.

Van wetenschapsjournalist Arnout Jaspers verscheen ***De Klimaatoptimist****, over energietransitie in Nederland. Het boek is HIER te bestellen. Informatie voor media en boekhandel: info@blauwburgwal.nl.*

Wynia’s Week verschijnt nu drie keer per week! De groei en bloei van Wynia’s Week is te danken aan de donateurs. ***Doet u al mee? Doneren kan op verschillende manieren. Kijk*** *HIER. Hartelijk dank!*